

tigt, at det er en ganske almindelig Havnetrafik, der foregaar ude i Frihavnen, men hvorfor skal Frihavnstrafikken nødvendigvis være andet end en almindelig Havnetrafik? Hvad er en Frihavn? Det er jo ikke andet end en stærkt udvidet Toldbod, og hvorfor skulde ikke enhver Trafik kunne foregaa over en saadan Toldbod? Større end en almindelig Toldbod er et Frilager, større end et Frilager er en Fridok, og større end en Fridok er en Frihavn. Det er slet ikke andet end et noget større toldfrit Areal, for at man der kan bevæge sig mere uhindret for alle Varers Vedkommende, ganske uanset, hvad det ellers er for Varer, om de ere toldpligtige eller ikke. Det, som vi kalde en Frihavn, og som nogle synes at anse for at være noget ukendt og mærkeligt, er ikke andet, end hvad enhver Dok i England er eller kan være. Man træffer Toldgrænsen uden om den, saaledes at man i Dokbassinet og det tilhørende Areal kan bevæge sig ugenert. Men at tro, at man skulde være saa taabelig at grave de dybeste Bassiner og bygge store, mægtige Bolværksstrækninger alene for de i Reglen forholdsvis lidt voluminøse Varer, paa hvilke der hviler Toldafgift, det vilde dog være ganske urimeligt. Frihavnen er en stor, ekstraordinær Udvidelse af Kjøbenhavns Havn, som er foretaget, fordi Trafikforholdenes hele Udvikling have nødvendiggjort at gaa til Foranstaltninger, som ikke lod sig tilfredsstillende udføre indenfor Rammen af Kjøbenhavns gamle Havn. Man har da ønsket det for hensigtsmæssigt samtidig at lægge Toldgrænsen uden om hele det ny Anlæg, for at man skal kunne bevæge sig mere uhindret; men dette berøver vistelig ikke Anlægets betydning af at være en moderne Trafikhavn, bestemt til at afbdeftgøre de Krav, som ikke kunde tilfredsstillles inden for den ældre Havn.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singer & Lev): Betsvarelsen af det Spørgsmaal, som blev fremsat af det ærede Medlem for Tisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen), ligger jo egentlig implicite i Lovforslagets Forelæggelse. Hvorfor i al Verden skulde dette Lovforslag blive fremsat, naar det ikke var for at give Rigsdagen Beslighed til at ytre sig om det Spørgsmaal: hvilke Statens finansielle Interesser ere over for Frihavnsanlægget og over for Havnevesenet i det hele? Det blev forbeholdt netop ved Frihavnsloven, at Rigsdagen skulde høres netop i disse Spørgsmaal, der angaa Udvidelse af Aktiekapitalen, og Optagelse af Laan, og det kan kun være, fordi det kan interessere Staten væsentlig af Hensyn til

den indgaaede Rentegaranti at kunne følge, hvorledes det forholder sig med den Slags Forhold. Dette Spørgsmaal er altsaa fuldt berettiget. Det ærede Medlem synes at lægge særlig Vægt paa, at der kun vilde tilfalde Havnen, formentlig efter hvad jeg har tilladt mig at udtale, 50,000 Kr. fra Frihavnen. Ja, hvis det var den væsentligste Indtægt, vilde det sagtens se galt ud, saa vilde Rentegarantien blive i høj Grad effektiv. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at Havnen har ganske uafhængig af den Indtægt, den kunde vente fra Frihavnen, en Indtægt af omtrent 600,000 Kr., en regelmæssig aarlig Indtægt, som ganske falder uden for den anden Indtægt. Det er altsaa en ganske smuk Indtægt, og det er i Kraft af denne Indtægt — jeg tror for Resten ikke, at den i Diebliffet er fuldstændig tilstrækkelig til Udgifterne, men jeg ventede dog, at det vil kunne naas —, at jeg haaber, man kan undgaa at gøre Rentegarantien effektiv. Intet Menneſte kan dog sige det med Sikkerhed. Ved Siden deraf besidder Havnen jo ikke saa Aktiver, som ere ret realizable, og som man kan ty til, for saa vidt det gælder Dæfning for nogle Aar. Jeg tror altsaa nok, at man kan sige, at Havnens Status efter al Sandſynlighed vil være en saadan, at man ikke behøver at nære nogen stor Frygt for, at den skulde komme til at genere Staten med en aktiv Rentegaranti. Et æret Medlem spurgte, om vi nu ere ved en Afslutning, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) svarede dertil: Nej, paa ingen mulig Maade, det er langt fra Afslutningen. Det haaber dette ærede Medlem, og jeg haaber det for saa vidt ogsaa. Men intet Menneſte kan sige noget bestemt derom. Det er jo klart, at hvis der i Fremtiden skulde blive Trang til Udvidelser derude, til ny Bygninger, Bathuse o. s. v., maa man selvfølgelig gøre denne Trang, men man vil saa staa ganske anderledes over for et saadant Spørgsmaal end nu, da vi staa ved en Begyndelse og derfor maa være noget usikre med Hensyn til Nødvendigheden af ny Udgifter. Kommer man derimod senere og kræver Pengene til større Udvidelser, kan man i større Grad, end det hidtil har været muligt, forlange positive Oplysninger om, hvortil Pengene skulle bruges, og hvilken Sandſynlighed der er for, at et saadant eventuelt Anlæg vil kunne betale sig. Det kan man gøre i en ganske anderledes Grad, naar der kommer mere Fasthed i hele Anlægget, end man kan gøre det i dette Diebliff, da man mange Gange maa foretage sig noget, uden at man er i Stand til at sige med fuld Sikkerhed, hvad Sandſynlighed der